

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

48 Et leuavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: & exercebar in
iustificationibus tuis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

nue cupiditatem. Terrena, ac temporalia veluti inanem fumum, & cassam umbram contemplare, & vt in momento transitura contemne.

48 Et leuauit manus meas ad mandata tua, quae dilexi.

Leuauit primò ad opus, & exercitatione. *Leuanda manus*
Non enim remissas habui: & quasi sub *manus*
ascella, quod de pigro testatur Salomon, *primo ad*
opus posui, ne ad os quidem applicare au- *opus.*
dens, ne & illud mihi exprobretur, *Prou. 19.*
quò piger dormies? quando consurges à *26.*
somno tuo? Paululum dormies, paululum *Prou. 6.*
dormitabis, paululum conseres manus, vt *24.*
dormias, & veniet tibi quasi viator ege- *24.*
stas, & pauperies quasi vir armatus. Potius *S. Leo ser.*
sectandum mihi vidi, quod subiicitur. Si *2. & 5. de*
verò impiger fueris, veniet, vt fons, mes- *Epiph.*
sis tua, & egestas longè fugiet à te. Non *S. Leo ser.*
enim dormientibus, prouenit regnum *2. & 5. de*
caelorum; nec otio, desidiaque torpen- *Epiph.*
tibus beatitudo aeternitatis ingeritur: sed *S. Leo ser.*
in mandatis Dei laborantibus, atque vigi- *2. & 5. de*
lantibus. *Epiph.*

Secundò leuauit manus quasi ad altiora, *Secundò*
quia mandata sublimia sunt. Non enim *ad subli-*
ta attingerem, si in terra reperem; & pul- *mia.*
uerem, serpentis panem, comederem. Er- *Isai, 65.*
go vt ea apprehendam, eleuandae sunt ma-
nus. Dominus quippè sublimiorem do-

Qs stri-

*Mat. 5.**Gen. 1.**Psal. 83.*Tertiò,
adoratio-
nem.*1. Tim. 3.*

Oratione

impetrã-

da legis.

custodia.

*De diu.**rom. c. 3.*

Oratio

cathena,

per quam

tollimur

in altum.

Prou. 30.

ctinam in Monte, quo turba non ascendit, Discipulis tradidisse legitur. Denique aues, & volatilia ex aquis ortum duxisse identidem cogitandum est; vt, qui ad sublimia volaturi sunt, à copiosis lacrymis ascendant. Nam & vir sapiens, qui ascensiones in corde suo disponit, in valle lacrymarum disponit, vt peruenire quandoque possit ad montes gaudiorum.

Tertiò, dicimur leuare manus ad orationem, vt Apostolus meminit: Volo viros orare leuantes puras manus: quod in Scripturis est frequentissimum. Ostendit igitur Propheta legis obseruationem assistit, vt in oratione impetrãdam: quia nequaquam assurgit homo ad Dei præcepta implenda, nisi ab eo eleuetur. Et S. Dionysius Areopagita elegantissima similitudine ostendit, Orationem esse veluti pulcherrimum surnem, aut lucidissimam cathenam è caelo demissam: quam & si homo quasi ad se trahere videtur, re vera tamen ipse per eam ad superiora trahitur. Nec alienum ab hoc loco est meminisse, quod Sapiens ait. Stelio manibus nititur, & moratur in ædibus Regis. Videant igitur, qui sibi fidunt, qui legis custodiam aliudè, quam ab oratione sperant, Videant, inquam, quid faciant. Verè enim effodiunt thesaurum, vbi non est, & stulto labore consumuntur: cum contra die, ac nocte manus tendendæ sint, vt id impetremus. Sumus quippe habitantes

res in
& tribu
boni,
tur.
& cum
meat,
& facile
luti cur
& preti
Qua
forma
Leuo m
& alibi
re manu
quod in
dire iud
mus, id
fodimur
Sed o
sent ma
qui, cur
nabo ad
Viuo eg
tione sol
Seraphim
humilita
tiones,
non cred
quin in
scilicet p
as eius, c

res in scopulo aridissimo, spinas tantum,
& tribulos germinante, vbi nihil nascitur
boni, nisi aliunde, id est, è cælo adueha-
tur. Nauicula autem, quæ illuc pergit,
& cum commeatu, atque alimentis re-
meat, oratio est. Quem si promptam,
& facilem habeamus, poterimus & ipsi ve-
luti cum classe Salomonis aurum Ophir,
& pretiosissima quæque nobis afferre.

Et nauis
è cælo cõ-
meatum
afferens.
3. Reg. 10.

Quartò, est etiam eleuatio manuum
forma quædam iurandi, vt Abraham ait.
Leuo manum meam ad Deum excelsum:
& alibi sæpè. Quod si ita accipiamus eleua-
re manus ad mandata, idem erit atque id,
quod infra dicitur. Iuravi & statui custo-
dire iudicia iustitiæ tuæ. Quod enim iura-
mus, id diligentissimè, & sanctissimè cu-
stodimus.

Quartò.
leuantur
manus ad
iurandũ.

Sed omnibus his modis leuari non pos-
sent manus, nisi is antea pro me leuasset,
qui, cum olim præ Maiestate diceret. Le-
uabo ad cælum manum meam, & dicam,
Viuo ego in æternum: quique in eleua-
tione solij æterni, nec Cherubim, neque
Seraphim cõsortes habès, postea tamen in
humilitate cõsortes dignatus habere la-
trones, tota die manus suas ad populum
non credentem extendit: haud dubium
quoniam in Cruce: vbi & manus in cornibus,
scilicet pretiosi ligni, & cornua in mani-
bus eius, quibus hostes ventilaret. Eleuatio,

Nõ leua-
remus ma-
nus, nisi
Christus
eleuasset
suas in
Cruce.
Deut. 32.
Luc. 23.
Habac. 3.
Ps. 43.

Q 6 in-

Psal. 140. inquit Propheta, manuum mearum sacrificium vespertinum: illud, inquam, sacrificium, vbi idem & sacrificium, vt sacerdos: victima sacerdotij sui, & sacerdos suæ victimæ fuit. Magnum illud sacrificium ab initio promissum, vespertino tempore, id est, in fine redditum, virtute sine fine mansurum. Illud est eleuatio manuum mearum, per quod & remissas atollere possim, & sublimia apprehendere. Vnde & ipsa manuum eleuatio in oratione grata fit, & suauis velut incensum. Quia suauis odor, qui mystico thure orationis, & meritorum Crucifixi nobilis redditur.

Psal. 106. Confiteantur tibi Domine Iesu Sacerdos altissime, omnia opera tua, & Sancti tui benedicant tibi. Confiteantur tibi misericordiæ tuæ, & mirabilia tua filijs hominum, qui per velamen, id est, carnem tuam in sancta egressus es, Patrem repropitiaturus. Quippè cælestia melioribus hostijs, quam legalibus mundanda erant; vt vna oblatione consummares in sempiternum sanctificatos: & consummatus ipse fieres omnibus causa salutis æternæ, cum iureiurando Sacerdos à Patre constitutus.

Psal. 109. Confitear & ego tibi de medullis meis miserationes tuas: & de sanguine cordis mei per lacrymas confessionis diebus, ac noctibus sacrificetur tibi.

Iam verò facta eleuatione manuum, & præeunte dilectione, facile fit, quod sequitur.

Et exercebor in iustificationibus tuis. Pulcherrimus ordo iste, inquit S. Ambrosius, ut primò meditemur: & eorum præceptorum, quæ diligimus, sit nobis assuetata meditatio. Meditatione enim mandatorum cælestium operis boni vsus inolefcit. Et paulò post. Subiecit, inquit, Propheta, Eleuauì manus meas ad præcepta tua, quæ dilexi nimis, (sic enim ipse legit) post meditationem etenim bonum est leuare actus nostros ad præcepta Dei, atque id facere cum caritate, & gaudio, ut non ex necessitate sit bonum nostrum. Et infra. Qui autem meditatur, & diligit, & actus suos leuat, ut faciat, quæ placeant Deo, is debet non negligere, nec transcurrere mandata diuina, sed exercere se in his, immorari plurimum, iustificationes Dei trebrò reuoluens sollicitæ mentis affectu.

Ex dilectione meditatio.
Ex meditatione opus.

Ex opere exercitatio.

¶ Zain, id est, Hæc.

Octonarius Septimus.

49 **M**emor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti.

50 Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.

Q 7

51